

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 22.

15 listopada 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
23. Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1926 r. w sprawie przeniesienia siedziby sądziego śledczego II rewiru powiatu janowskiego z Janowa do Kraśnika.	402
24. Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 października 1926 r. w sprawie przeniesienia oddziału dla kobiet więźniarek karnych z więzienia karnego we Lwowie do budynku aresztu przy sądzie powiatowym we Lwowie S III	402

OKÓLNIK:

№ 1232/III. A. W./26 w sprawie przedkładania wniosków o przeniesienie więźniów do innych więzień	403

PISMA OKÓLNE:

№ 1075/III. A. W./26 w sprawie mieszkań służbowych dla funkcjonariuszów więziennictwa	403
№ 1077/II. G. S./26 w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych.	404
№ 1078/II. G. S./26 w sprawie funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na listopad 1926 r.	406
№ 1079/II. G. S./26 w sprawie przyjmowania papierów procentowych ofiarowanych na rzecz Skarbu Państwa	406

KOMUNIKATY:

w sprawie cesyj na akcjach Banku Polskiego	407
w sprawie egzekucji sum, asygnowanych osobom prywatnym w kasach skarbowych.	408

ZAWIADOMIENIA:	Str.
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 listopada 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej	409
RUCH SŁUŻBOWY	410
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	411
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	411
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu	411
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	411
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie	412
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	412
g) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	412
KONKURSY	412

23.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1926 r. w sprawie przeniesienia siedziby sędziego śledczego II rewiru powiatu janowskiego z Janowa do Kraśnika.

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę sędziego śledczego II rewiru powiatu janowskiego z Janowa do Kraśnika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

24.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 października 1926 r. w sprawie przeniesienia oddziału dla kobiet więźniarek karnych z więzienia karnego we Lwowie do budynku aresztu przy sądzie powiatowym we Lwowie S III.

Z ważnością od 1 stycznia 1927 r. zarządzam przeniesienie oddziału kobiet karanych na zwykłe i ciężkie więzienie z więzienia karnego we Lwowie do budynku aresztu przy sądzie powiatowym S III we Lwowie przy równoczesnym oznaczeniu nazwy tegoż oddziału „Oddział kobiecy więzienia karnego we Lwowie”.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1232/III. A. W./26

w sprawie

przedkładania wniosków o przeniesienie więźniów do innych więzień.

Do wszystkich władz więziennictwa.

Z przedkładanych Ministerstwu sprawozdań zarządów więzień stwierdziłem, że wnioski o przeniesienie więźniów nie są zupełnie motywowane i skutek czego muszą być ponownie zwracane do uzupełnienia.

Wobec powyższego zarządzam, aby wszelkie wnioski o przeniesienie więźniów do innych więzień w przyszłości zawierały następujące dane:

- 1) imię i nazwisko więźnia tudzież wiek jego,
- 2) za jaki czyn (art., §) i przez jaki sąd dany więzień został skazany i czy wyrok jest prawomocny,
- 3) na jaką karę dany więzień został skazany (początek i koniec kary),
- 4) zatrudnienie więźnia tudzież dane czy i gdzie on przedtem odsiadywał karę,
- 5) zachowanie się więźnia oraz stan jego zdrowia (z dołączeniem opinii lekarskiej),
- 6) opinię, czy ze strony administracji więzienia nie zachodzą przeszkody do uwzględnienia wniosku, a w razie twierdzącym podać te przeszkody,
- 7) w wypadkach, kiedy chodzi o przeniesienie więźniów ze względów administracyjnych, w sprawozdaniu należy również podać stan posiadanego kredytu na transporty więźniów ewentualnie uzasadnienie potrzeby zwiększenia na ten cel kredytu, — o ile zaś nie jest znane zarządowi więzienia miejsce do którego dany więzień będzie przeniesiony, natenczas potrzebny kredyt na przeniesienie należy oznaczyć po wskazaniu przez Ministerstwo miejsca przeniesienia więźnia.

W powyższy sposób zarządy więzień winny przedkładać wnioski władzom więziennym II instancji (tam gdzie one istnieją), które znowu z własną opinią wnioski te przedkładają Ministerstwu.

Warszawa, dnia 23 października 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1075/III. A. W. /26

w sprawie

mieszkań służbowych dla funkcjonarjuszów więziennictwa.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 849) o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych, oraz w związku z okólnikiem № 1183/II. G. S./26 (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 11/26) w sprawie mieszkań służbowych, zarządzam co następuje:

Mieszkania w budynkach należących do więzień uznane przez właściwe władze za służbowe, winny w przyszłości być przydzielane w zasadzie tylko funkcjonarjuszom więziennictwa.

Dla uniknięcia różnolitego traktowania sprawy przydzielania mieszkań służbowych funkcjonariuszom więziennym wyjaśniam, że z mieszkań służbowych, o ile te stoją do dyspozycji, winni korzystać wedle kolejności przede wszystkim naczelnicy więzień, inspektorzy względnie st. dozorczy działu policyjnego, inspektorzy gospodarczy i działu pracy, inni urzędnicy więzienni II kategorii (podinspektor, asystent), dozorczy przydzieleni do straży więziennej następnie urzędnicy więzienni III kategorii.

O ile po umieszczeniu powyższych funkcjonariuszów w danych budynkach więziennych znajdują się dalsze mieszkania służbowe, natenczas mogą one być przydzielane też i kontraktowym funkcjonariuszom więziennym pobierającym uposażenie służbowe w myśl ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), przy zastosowaniu okólnika № 1165/II. G. S./26 (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 8) sprostowanie (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 11/26).

Funkcjonariuszom więziennym kontraktowym, pełniącym ubocznie względnie dorywczo swe czynności w więzieniu, nie przysługują wogóle mieszkania służbowe — mogą one jednak im być przydzielone wyjątkowo (np. o ile znajduje się pomieszczenie dla wyżej wspomnianych stale zatrudnionych funkcjonariuszów więziennych) i to tylko za zgodą władz więziennych wyższych.

O ile opróżnione mieszkanie służbowe nie zostanie przydzielone żadnemu innemu funkcjonariuszowi więziennemu (np. z braku ubiegających się o mieszkanie funkcjonariuszów więziennych) Naczelnik (Przełożony) więzienia winien natychmiast drogą służbową przedstawić Ministerstwu Sprawiedliwości wniosek co do sposobu dalszego użytkowania danego mieszkania.

Samowolne wynajmowanie przez Naczelników więzień mieszkań w budynkach więziennych osobom nie należącym do służby więziennej oraz odnajmowanie mieszkań służbowych przez funkcjonariuszów, którym mieszkania przydzielono, jest wzbronione.

Wspomniany sposób podziału mieszkań może być stosowany w razie opróżnienia się poszczególnych mieszkań służbowych (zwolnienia, przeniesienia, przeniesienia w stan spoczynku i t. p.) lub obecnie w razie dobrowolnej zgody danych funkcjonariuszów.

Przy tej sposobności zwracam zarządom więzień uwagę, by przy obsadzaniu mieszkań służbowych dbały o sprawiedliwy podział mieszkań służbowych i aby stosownie do stanowiska i stanu rodziny danego funkcjonariusza podział ten uskuteczniły.

Warszawa, dnia 23 października 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Siennicki
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1077/II. G. S./26

w sprawie

jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

W myśl art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych i osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 110 poz. 642), pierwsza rata zasiłku płatna jest w dniu 15 listopada 1926 r.

Wobec tego zarządzam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1926 r. № 2610/DB/4 bezzwłoczne przystąpienie do ustalenia listy osób uprawnionych do pobrania powyższego zasiłku oraz obliczenia odnośnych kwot, przycem należy przestrzegać następujących zasad:

I. Jednorazowy zasiłek przysługuje w zasadzie:

1) funkcjonariuszom państwowym wymienionym w art. art. 1 ustęp 1 zdanie drugie, 102 i 103 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924),

2) osobom podlegającym ustawie z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107),

3) w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 3 b. m. funkcjonariuszom kontraktowym, o ile wyżej w punktach 1 i 2 wymienione osoby mają prawo do uposażenia względnie wynagrodzenia umownego za miesiąc listopad b. r.

II. Z powyższego wynika, że prawa do jednorazowego zasiłku nie mają:

1) funkcjonariusze państwowi, sędziowie i prokuratorzy pozostający w stanie spoczynku,

2) osoby wymienione w ustępie I, o ile pozostają na bezpłatnym urlopie,

3) osoby wymienione w ustępie I, o ile prawo do uposażenia wzgl. wynagrodzenia umownego przysługuje im dopiero od dnia 16 listopada r. b.

Dla uzasadnienia prawa do jednorazowego zasiłku miarodajne jest prawo do całego (patrz ustęp II punkt 3-ci niniejszego pisma okólnego) uposażenia wzgl. wynagrodzenia umownego za miesiąc listopad. Przykład. Osoba zwolniona ze służby państwowej z dniem 30 listopada b. r. otrzyma jednorazowy zasiłek w całości, jakkolwiek druga jego rata płatna jest w myśl art. 3 rozporządzenia w dniu 15 grudnia b. r. a więc w terminie, w którym dana osoba nie będzie pozostawała w służbie państwowej).

III. W myśl art. 1 rozporządzenia zasiłek przysługuje wyłącznie osobom pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego. Z powyższego wynika, że osoby, które otrzymały za miesiąc listopad b. r. uposażenie wzgl. wynagrodzenie umowne według norm obowiązujących dla osób zajmujących stanowiska służbowe po za granicami Państwa Polskiego i na obszarze W. M. Gdańska, nie mają prawa do powyższego zasiłku.

IV. Zasiłek wynosi 20% uposażenia miesięcznego wzgl. takiegoż wynagrodzenia umownego i płatny jest w dwu równych ratach, a to w dniu 15 listopada i 15 grudnia b. r.

V. Przez uposażenie stanowiące podstawę obliczenia zasiłku, rozumie się uposażenie przysługujące w dniu 1 listopada 1926 r. a obliczone na zasadzie art. art. 3, 4 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. oraz art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. a więc t. zw. uposażenie zasadnicze ustalone w tabeli art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. względnie art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r., dodatek regulacyjny, dodatek ekonomiczny, dodatek wyrównawczy (art. 118 wzgl. art. 25 wymienionych ustaw) oraz 20% dodatek stołeczny względnie 30% kresowy obowiązujący na obszarze województwa śląskiego. O ile chodzi o dodatki z art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. uwzględnia się je w wysokości, ustalonej art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129 poz. 918). Z powyższego wynika, że przy obliczeniu wysokości jednorazowego zasiłku nie uwzględnia się między innymi dodatku na mieszkanie oraz dodatków przyznanych na zasadzie art. art. 9 i 10 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r.

VI. Dla osób, które otrzymały za miesiąc listopad b. r. ryczałtowe wynagrodzenie kontraktowe (niedostosowane do uposażenia funkcjonariuszów państwowych), podstawę obliczenia zasiłku stanowi powyższe wynagrodzenie.

(Przykład. Wynagrodzenie umowne za miesiąc listopad wynosi 300 zł., jednorazowy zasiłek określa się na kwotę 60 zł.).

VII. Jednorazowego zasiłku nie uwzględnia się przy obliczeniu odpraw i pośmiertnego.

VIII. Do jednorazowego zasiłku nie stosuje się art. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46), normującego sprawę opłat emerytalnych.

IX. O ile chodzi o dodatek dochodowy należy zasiłek traktować, jako wynagrodzenie jednorazowe.

X. Wydatek związany z wypłatą jednorazowego zasiłku należy zarachować na ten paragraf wzgl. pozycję budżetu, z których wypłaca się uposażenie.

Warszawa, dnia 9 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1078/II. G. S./26

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na listopad 1926 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 6 listopada 1926 r. № D. K. 4126/WAK zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na miesiąc listopad 1926 r. ustalona została w wysokości 10 procent (dziesięć) uposażenia, wyasygnowanego na ten miesiąc.

Fundusz ten tworzy się i zarachowuje w sposób, określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 23/24).

Warszawa, dnia 9 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1079/II. G. S./26

w sprawie

przyjmowania papierów procentowych ofiarowanych na rzecz Skarbu Państwa.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Pismem z dnia 24 października 1926 r. № D. K. 2462/WAK Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby kasy skarbowe przesyłały do Centralnej Kasy Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu nie tylko papiery procentowe, przepadłe definitywnie na rzecz Skarbu Państwa, lecz również papiery procentowe (jak

np. obligacje pożyczek państwowych, bilety skarbowe, bony złote, akcje Banku Polskiego i t. p.), które ofiarowane zostały przez właścicieli na rzecz Skarbu Państwa.

Wobec tego podaję do wiadomości, że w razie zrzeczenia się na rzecz Skarbu Państwa praw do papierów procentowych, które mają być zwrócone wskutek zapadłej decyzji odnośnej władzy, władza dysponująca depozytem winna przekazać takie papiery wartościowe zapomocą asygnacji celem zapisanania na rozchód i przesłania tych papierów Centralnej Kasie Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu zgodnie z pismem okólnym № 929/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 20/25).

Warszawa, dnia 9 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie cesyj na akcjach Banku Polskiego.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu № D. K. 3595/WAK, Warszawa, dnia 20 października 1926 r. Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach.

Statut Banku Polskiego (art. 5 i 7) w brzmieniu, znowelizowanym w drodze rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 531), postanawia, że uzyskanie zgody Prezesa Banku na przepisanie prawa własności (cesji) do akcji imiennej potrzebne jest tylko celem uzyskania prawa uczestniczenia na Walnym Zebraniu i prawa wybieralności do Rady Banku i Komisji Rewizyjnej.

Z uwagi na to przy przyjmowaniu akcji Banku Polskiego na kaucje i wadja nie należy domagać się, aby obok klauzuli odstąpienia (cesji) był umieszczony podpis Prezesa Banku, lecz jedynie należy zwracać uwagę, ażeby akcje te posiadały ciągłość cesyj zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 18 kwietnia 1926 r. L: D. K. 1253/WAK, oraz cesję (ostatnią) „in blanco” stosownie do okólnika z dnia 31 marca 1925 r. L: D. K. 1318/WAK.

Zaznacza się, że cesje „in blanco” (na rzecz Skarbu Państwa) dokonywane na akcjach Banku Polskiego na zasadzie komunikatu, ogłoszonego w Dz. Urzęd. Min. Sprawiedliwości № 9/25 str. 193 nie podlegają opłacie stempelowej. (—) *Czuderna* Dyrektor Departamentu.

KOMUNIKAT

w sprawie egzekucji sum, asygnowanych osobom prywatnym w kasach skarbowych.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu № D. K. 2787/WAK, Warszawa, dnia 25 października 1926 r.

Do Izby Skarbowej w Białymstoku.

Zgodnie z postanowieniem p. 2) § 16 Instrukcji o przymusowym ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności skarbowych z dnia 17 maja 1926 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu № 15 poz. 168) skarbowe organa egzekucyjne na obszarze b. zaboru rosyjskiego mają prawo dokonywania zajęcia w drodze administracyjnej (t. j. bez pośrednictwa sądów) wszelkich pretensji i innych praw u osób trzecich, o ile te pretensje lub prawa nie są hipotecznie zabezpieczone.

Ten środek egzekucyjny uzasadniony jest w art. 18 postanowienia król. z 17/10 1811 r. (Dz. Pr. Ks. Warsz. T. 3), w art. 1078, 631—640 ustawy postępowania sądow. cywilnego wyd. z 1914 r., wreszcie w art. 5 i 17 rozp. Kom. Gen. Z. W. z 8/3 1920 r. (Dz. U. Z. C. Z. W. № 22 poz. 544).

Tryb postępowania określony w powołanych przepisach polega na tem, że władza egzekucyjna zawiadamia pisemnie osobę trzecią, określając swój tytuł egzekucyjny, iż zajmuje sumy, jakie się od niej dłużnikowi skarbowemu należą, i żąda, aby sum tych nie wydawała. O tem zawiadomić należy równocześnie dłużnika.

Osoby trzecie obowiązane są sum takich nie wydawać dłużnikom.

Dalszy tryb postępowania określają art. 633—637 powoł. ustawy.

O ile chodzi o zajęcie sum asygnowanych z kas skarbowych np. z tytułu dostaw dla wojska, ma władza egzekwująca o każdym wypadku zapowiedzenia zawiadomić kasę skarbową, która z mocy post. art. 633 powoł. ustawy obowiązana jest wstrzymać realizację asygnacji aż do nowej decyzji.

Jeżeli dostawca (dłużnik) wyraził zgodę na przekazanie asygnowanej sumy na zabezpieczenie pretensji Skarbu — ma kasa skarbową odebrać od dłużnika pokwitowanie na asygnacji, w trybie § 94 Instr. dla kas skarbowych i wydać zamiast gotówki pokwitowanie kasowe na sumę załężności skarbowych, na poczet której przelewa zajętą gotówkę.

Jeżeli dostawca nie wyraził swej zgody, powinna władza egzekwująca żądać od władzy wojskowej sumy potrzebnej na zabezpieczenie należności skarbowych, pozostającej dla dostawcy po całkowitem ukończeniu dostawy, a władze wojskowe obowiązane są z mocy postanowień art. 636 ust. post. sąd. cyw. wpłacić sumy te do kas skarbowych na rachunek należności dłużnika z pominięciem jego osoby (ewent. zapomocą asygnacji „na przelew”).

Sprawa powyższa została już częściowo rozstrzygnięta reskryptem Ministerstwa Skarbu z dn. 5 maja 1925 r. L. DPO. 2247/l. (—) Czuderna Dyrektor Departamentu.

ZAWIADOMIENIA.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 listopada 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							
		Sędziów				Prokuratorów	Podprokuratorów	Notarjuszów	
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Rp., Ok.	Śledczych				Pokoju
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	2	—	—
2	„ Apel. w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie	—	1	—	—	—	—	1	—
4	„ „ „ Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	—
5	„ Okręg. w Białej	—	—	—	—	—	—	1	—
6	„ „ „ Białymstoku	—	—	1	1 ¹⁾	1 ²⁾	—	—	—
7	„ „ „ Kaliszu	—	—	—	—	—	—	—	—
8	„ „ „ Łomży	—	—	—	—	1 ³⁾	—	—	Jedwabno
9	„ „ „ Łodzi	—	—	—	—	1 ⁴⁾	—	—	—
10	„ „ „ Mławie	—	—	—	—	—	—	—	Mława
11	„ „ „ Płocku	—	—	—	—	—	—	—	—
12	„ „ „ Siedlcach	—	—	—	—	—	—	—	—
13	„ „ „ Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu	—	—	—	—	1 ⁵⁾	—	—	—
15	„ „ we Włocławku	—	—	—	—	1 ⁶⁾	—	—	—
16	„ „ w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	2 Warszawa
17	„ „ „ Kielcach	—	—	—	—	1 ⁷⁾	—	—	Chmielnik
18	„ „ „ Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie	—	—	—	—	—	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu	—	—	—	—	—	—	—	—
21	„ „ „ Zamościu	—	—	—	—	—	—	—	—
22	„ „ „ Wilnie	—	—	—	1 ⁵⁾	—	—	—	Brasław Szarkow-szczyzna
23	„ „ „ Grodzie	—	—	1	1 ³⁾	—	—	—	—
24	„ „ „ Łucku	—	—	1	—	2 ⁸⁾ i ⁹⁾	—	—	—
25	„ „ „ Pińsku	—	—	—	—	—	—	1	—
26	„ „ „ Nowogródka	—	—	—	1 ⁴⁾	1 ¹⁰⁾	—	—	—
27	„ „ „ Równem	—	—	—	1 ²⁾	—	—	—	—

Sędziowie śledczy: 1) Sokółka. 2) Dąbrowica II rew. pow. sarneński. 3) Stonim I rew. 4) Nieświerz I rew. 5) Głębokie II rew. pow. dziśnieński.

Sędziowie pokoju: 2) Białystok zapas. 3) Łomża zapas. 4) Konstantynów. 5) Sosnowiec zapas. 6) Włocławek. 7) Bodzentyn. 8) Łuck rew. 9) Łuck zapas. 10) Nowogródek zapas.

RUCH SŁUŻBOWY W SĄDZIE NAJWYŻSZYM.

Mianowani: sekretarze Zenon-Jan Szkolnicki i Jerzy Przyłuski—starszymi sekretarzami Sądu Najwyższego w VIII stopniu służbowym,—kancelista Oswald Endert podsekretarzem Sądu Najwyższego w X stopniu służbowym, — oraz kontraktowy kancelista Stanisław Woysław prowizorycznym kancelistą Sądu Najwyższego w XI stopniu służbowym,—wszyscy z dniem 18 października 1926 r.

W WIĘZIENICTWIE.

Mianowani: Józef Cherek, b. naczelnik więzienia w Świeciu — podinspektorem więzienia w Łodzi, przy ul. Kopernika od dnia 1 sierpnia 1926 r.; Stanisław Buterman, p. o. asystenta przy więzieniu w Zamościu — asystentem tegoż więzienia od dnia 1 lipca 1926 r.; Jan Dutkiewicz, inspektor III kl. przy więzieniu w Kielcach — naczelnikiem więzienia w Koninie w IX st. sł. od dnia 1 października 1926 r.

Przeniesieni: Emil-Leon Skiwski, kancelista przy więzieniu w Krzemieńcu — kancelistą przy więzieniu w Sandomierzu od dnia 1 sierpnia 1926 r.; Lucjan Niwiński, kancelista więzienia we Włocławku — kancelistą więzienia w Kutnie od dnia 15 sierpnia 1926 r.; Kazimierz Kuczmierowski, inspektor III kl. przy więzieniu w Zamościu — inspektorem III kl. więzienia w Radomiu od dnia 15 sierpnia 1926 r.; Bronisław Szymczak, kancelista więzienia w Łucku — asystentem więzienia w Lublinie w XI st. sł. od dnia 15 sierpnia 1926 r.; Mirosław Błaszko, inspektor III kl. więzienia w Płocku — inspektorem III kl. więzienia w Tomaszowie Mazowieckim od dnia 10 września 1926 r.; Franciszek Majewski, naczelnik więzienia w Koninie — naczelnikiem więzienia w Mysłowicach od dnia 1 października 1926 r.; Józef Kaczyński, inspektor więzienia na Św. Krzyżu — inspektorem więzienia w Drohobyczu od dnia 1 października 1926 r.; Kazimierz Sitarski, podinspektor więzienia w Radomiu — podinspektorem przy więzieniu w Chęcinach od dnia 15 października 1926 r.; Michał Krukowski, inspektor więzienia w Chęcinach — inspektorem więzienia w Radomiu od dnia 15 października 1926 r.; Michał Markow, podinspektor więzienia w Chęcinach — podinspektorem więzienia w Kielcach od dnia 1 października 1926 r.; Władysław Mościcki, sekretarz przy więzieniu „Stefańskim” w Wilnie — na stanowisko st. kancelisty przy sądzie okręgowym w Wilnie od dnia 1 października 1926 r.

Przydzieleni: Edward Czarkowski, p. o. kancelisty przy więzieniu w Stryju od dnia 1 sierpnia 1926 r.; Stanisław Zborowski na przygotowawczą służbę urzędnika więziennego III kategorii przy więzieniu w Zamościu od dnia 15 sierpnia 1926 r.

Zwolnieni: Piotr Kierkowski, inspektor więzienia w Lublinie od dnia 1 sierpnia 1926 r. na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Aleksander Łoza, st. kancelista więzienia w Lublinie od dnia 1 sierpnia 1926 r. na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Stefan Łaski, praktykant na urzędnika więziennego II kategorii na własną prośbę z dn. 31 sierpnia 1926 r.; Stanisław Malinger, st. kancelista więzienia w Mokotowie na własną prośbę od dnia 1 września 1926 r.

ADWOKATURA.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Karol Hajdukiewicz, emerytowany sędzia sądu okręgowego w Wadowicach z siedzibą w Andrychowie,
Dr. Aleksander Blankstein z siedzibą w Krakowie,
Dr. Berl Stadtfeld z siedzibą w Gorlicach.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się

Dr. Henryk Fargel adwokat w Krakowie z dniem 4 grudnia 1926 r. z Krakowa do Dobczyc, a jego substytutem ustanowiono D-ra Henryka Judkiewicza adwokata w Krakowie.

Przesiedlili się:

Adw. Dr. Izak Feldmann z dniem 15 września 1926 r. do Białej a nie do Bielska,
Stanisław Niklewicz adwokat w Żywcu do Makowa.

Zmarł

Dr. Wincenty Chmura adwokat w Krakowie, dnia 20 października 1926 r., a jego substytutem ustanowiony Dr. Teofil Więclaw adwokat w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Jan Alter z siedzibą w Borystawiu,
Dr. Abraham Kriegel z siedzibą w Drohobyczu.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się

Dr. Ignacy Liss, adwokat w Drohobyczu z Drohobycza do Lwowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Zgłosili zamiar przeniesienia siedziby:

Dr. Henryk Askenazy adwokat w Krakowcu do Bełzca w okręgu izby lwowskiej,
Dr. Jan Kotuła adwokat w Pruchniku do Jarosławia,
Dr. Emil Nord adwokat w Przemyślu do Skawiny w okręgu izby krakowskiej.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Skreśleni z listy adwokatów:

Marceli Langiewicz adwokat z Krotoszyna z miejscem zamieszkania w Krotoszynie na skutek śmierci,
Czesław Czypicki adwokat z Poznania z miejscem zamieszkania w Poznaniu na skutek śmierci.

W okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisany na listę adwokatów

Piotr Krystek em. sędzieja powiatowy w Żywcu z dniem 4 października 1926 r.
z siedzibą w Bielsku.

Przenieśli kancelarje adwokackie:

Dr. Stanisław Hennch z Cieszyna do Skoczowa,
Dr. Arion Hamerman ze Skoczowa do Cieszyna.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Zygmunt Drath z miejscem zamieszkania w Toruniu,
Jan Karnowski z miejscem zamieszkania w Toruniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Edward Sommer z miejscem zamieszkania w Rybniku,
Karol Gerschel z miejscem zamieszkania w Katowicach.

Przesiedlił się

Adw. Dr. Karol Ogórek z Rybnika do Katowic.

K O N K U R S Y :

W sądzie powiatowym w Czersku jest do obsadzenia posada naczelnika sądu. Udokumentowane podania o tę posadę należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do końca bieżącego miesiąca.

Ogłasza się niniejszem konkurs na opróżnione posady podprokuratorów przy sądach okręgowych w Chojnicach, Starogardzie i Grudziądzu, oraz w Delegaturze Prokuratury w Brodnicy.

Dzień 6 grudnia 1926 r. oznacza się jako termin do wnoszenia podań w przepisanej drodze służbowej, ale także zgłoszenia późniejsze będą w miarę wolnych miejsc uwzględniane.

W najbliższym czasie opróżni się posada dyrektora przy sądzie okręgowym w Gnieźnie. Kompetenci o tę posadę wniosą podania w drodze służbowej do dnia 10 grudnia 1926 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu.